

Hei

Tässä talvilaskennan taulukon ns. lopulliset tulokset. Meille saakka taikka Luonnontieteellisen keskusmuseon järjestelmään on kirjautunut yhteensä 69 reitin tulokset Varsinais-Suomesta. Tulokset löytyvät yhdistyksen kotisivuilla olevasta taulukosta

<https://www.tly.fi/tutkimus/talvilintulaskennat/talven-2025-2026-tulokset/>

Taulukon lukeminen kannattaa aloittaa alataulukosta lukuohjeita. Huomatkaa, että taulukossa on vaalean keltaisella sellaiset sensitiiviset lajit, joiden osalta museolta on saatavissa vain yhteenvetotieto, ei reittikohtaisia tietoja. Olemme jättäneet ko. lajit pois myös meille suoraan ilmoitetuista reittituloksista. Huomatkaa myös, että Luonnontieteellisen keskusmuseon listoilla oleva Turku-Maarianhamina merireitti ei ole mukana taulukossa eikä tässä käsitellyissä tuloksissa. Tutustukaa aineistoon ja katsokaa, että omat tuloksenne ovat oikein taulukossa. Luonnontieteellisen keskusmuseon sivuilla on valtakunnallisia tuloksia.

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=censuses&year=2025&season=winter>

Siellä on hyvin monenlaisia ja monella tavalla esiteltyjä tuloksia. Kannattaa tutustua.

Esimerkiksi kustakin lajista saa kannankehitystä kuvaavan diagrammin yllä olevalta sivulta klikkaamalla ko. lajia. Lintuyhdistys kohdassa ”kaikki” tarkoittaa koko Suomea. Vaihtamalla kaikki-sanan tilalle haluamansa lintuyhdistyksen saa kullekin lajille sen yhdistyksen osalta diagrammin.

Varsinais-Suomen tuloksista

Lajimäärä (93) on hieman normaalia korkeammalla. Reittien keskimääräinen lajimäärä oli viimetalvista pienempi (21 vs. 24). Sensitiivisten lajien osalta ei ole reittikohtaisia tuloksia, joten todellinen reittikohtainen lajimäärä on hieman suurempi. Odotimme vielä suurempaa lajimäärää johtuen hyvin leudosta alkutalvesta.

Yksilömäärä/10 reittikm (402) on hyvin matalaa tasoa, edellisen kerran suunnilleen samaa tasoa on ollut talvella 2009/10. Yksilömäärä on vain 62 % tämän vuosikymmenen keskiarvosta ja vain puolet viime talven yksilömäärästä. Kaiken kaikkiaan tämä analyysi perustuu yhteensä 25 000 laskettuun lintuun.

Yleisimmät lajit olivat sinitiainen (tavattiin 69 reitillä), talitiainen (68), varis (63), mustarastas (63), korppi (62) sekä käpytikka (57). Runsaimmat lajit olivat talitiainen (57 yks./reittikm), sinitiainen (41), keltasirkku (34), naakka (31), isokoskelo (30) ja varis (26).

Talvea voi tarkastella myös siitä näkökulmasta, mitä ei nähty. Lajit, joita on tavattu edellisen kymmenen talven laskennoissa kymmenen kertaa, mutta nyt puuttuivat ovat: merisirri; kahdeksan kertaa: mustalintu, valkoselkätikka, pajusirkku; seitsemän kertaa: pilkkasiipi, uuttukyyhky; kuusi kertaa: ampuhaukka, riskilä, punakylkirastas, pähkinähakki ja tundraurpiainen.

Uusi joululaskentalaji oli tilitalti.

Laji/lajiryhmäkohtaisesti tuloksista voi kertoa seuraavaa:

Merimetsoja tavattiin toisen kerran yli 2 yksilöä 10 reittikm ja 5 reitillä. Edellisen kerran laji on jäänyt näkemättä talvella 2009/10. Harmaahaikara on vakinaistunut joululaskennassa ja viimeksi laji on jäänyt näkemättä talvina 2021/22 ja 2016/17.

Kyhmyjoutsenia oli vähän. Niitä on tavattu vain pari kertaa vielä vähemmän viimeisen 10 talven aikana. Lajia tavattiin kuitenkin joka kolmannella reitillä. Lajin talvikanta on pikkuhiljaa runsastunut maakunnassa:

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&year=2025&species=MX.26277&birdAssociationArea=ML.1089>

Laulujoutsenet olivat melko vähissä ja niitä tavattiin viidettä talvea peräkkäin melko vähän. Vielä vähemmän on kuitenkin ollut edellisenä neljänä talvena. Viimeksi laji on jäänyt havaitsematta talvella 2010/11. Kanadanhanhia tavattiin Littoistenjärvellä 46 yksilöä, joka on talvilaskennan suurin määrä sitten talvien 1987/88 ja 1990/91. Vanhat havainnot koskevat kanadanhanhen istutusvuosia, jolloin hanhia jäi talvehtimaan niille perustettujen ruokintojen varaan nykyistä enemmän.

Sinisorsalla määrät vaihtelevat melkoisesti talvesta toiseen. Tällä kertaa lähes viime vuosien keskimääräistä tasoa, mutta pidemmällä ajanjaksolla vähän. Tukkasotkia tavattiin paljon, viimeksi enemmän on ollut talvella 2020/21. Lapasotkia havaittiin kohtalaisen paljon, mutta vain Utössä ja Pyhämaalla. Neljän tyhjän talven jälkeen tavattiin kuusi allia Utössä. Laji on melko harvinainen talvehtija Saaristomerellä.

Telkkiä havaittiin toista talvea peräkkäin vähän. Ehkä ne olivat hajallaan vesistöjen ollessa vielä vuodenvaihteessa laajalti sulana. Uiveloita oli vähän ja niitä nähtiin vain kolmella reitillä. Viimeksi talvella 2021/22 niitä ei nähty lainkaan. Isokoskeloita oli vähän ja viimeisen 10 talven aikana vain kaksi kertaa on ollut vähemmän. Isokoskelo on puuttunut kokonaan joululaskennasta talvella 1957/58 ja vain yksi yksilö on nähty kovina talvina 1967/68 ja 1986/87.

Merikotkia tavattiin nyt viidennen kerran yli 2 yks./10 reittikm. Laji nähtiin 64 % reiteistä. Toistetaan jälleen aiemminkin sanottu: laji on nykyään talvilaskennassa runsain ja yleisin petolintu. Kanahaukkoja tavattiin vähän. Vähemmän on ollut vain kaksi kertaa viimeisen 10 talven aikana. Varpushaukkoja oli kolmatta talvea peräkkäin melko vähän, mutta silti melkein normaali määrä tällä vuosituhannella. Lajin talvikanta on ollut melko vakaa:

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&year=2025&species=MX.26639&birdAssociationArea=ML.1089>

Myyriä syövästä petolinnuista hiirihaukka on vakinaistunut tällä vuosituhannella. Nyt tehtiin uusi ennätys, joka rikkoi selvästi kaksi vuotta sitten tehdyn edellisen ennätyksen. Laji tavattiin 41 % reiteistä. Hiirihaukan runsastuminen maakunnassa näkyy hienosti museon sivuilta

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&year=2025&season=winter&birdAssociationArea=ML.1089&species=MX.26701>

Piekanoja sen sijaan nähtiin tavanomaiset kolme yksilöä. Veikkaan, että lumen määrän vähentyminen ilmastonmuutoksen myötä on merkittävä syy hiirihaukan ja piekanan

runsastumiseen. Ehkä myös myyrien kannanvaihtelut ovat muuttuneet siten, että talvehtimisen vakinaistuminen on ollut molemmilla mahdollista. Osasta hiirihaukkoja lienee tullut paikkalintuja? Neljä maakotkaa on paljon ja laji näyttää vakinaistuneen laskennoissa, sillä se on puuttunut vain kaksi kertaa kymmenen viime talven aikana. Ehkä senkin talvialueet ovat muuttumassa?

Pyitä oli vähän, noin puolet tämän vuosikymmenen keskimääräisestä tasosta. Teeriä oli suunnilleen tämän vuosikymmenen keskimääräistä tasoa. Metsoja tavattiin kaksi tavallisen yhden sijaan. Fasaaneja oli parin huonon talven jälkeen hieman enemmän, mutta silti vähän. Kaksi parvea peltopyitä tarkoittaa, että niitä nähtiin viime talven tapaan paljon.

Nokikanoja nähtiin kuudennen kerran 10 viime talven aikana. Enemmän on viimeksi ollut talvella 2008/09. Liejukana havaittiin neljännen kerran talvilaskennassa. Talvella harvinaisia kahlaajia nähtiin kolme eri lajia. Lehtokurppia nähtiin kolmella reitillä yhteensä ennätyselliset viisi yksilöä. Edellisen kerran laji on nähty viime talvena ja talvella 2017/18. Jänkäkurppia nähtiin nyt kolme ja niitä on nähty viimeksi talvella 2013/14. Taivaanvuohia nähtiin vain yksi, vaikka se on kurpista tavallisin talvilaji. Sitä on tavattu seitsemän kertaa edellisen kymmenen vuoden aikana talvilaskennassa. Merisirrejä ei poikkeavasti nähty nyt lainkaan, vaikka se on nykyään Utössä säännöllinen talvilaji, jota on tavattu siellä joka talvi talvesta 2013/14 alkaen.

Naurulokki tavattiin parin tyhjän talven jälkeen neljän yksilön voimin Kasnäsin reitillä. Kalalokkeja tavattiin vain puolet parin viime vuosikymmen keskiarvosta. Harmaalokkeja oli jo kolmatta talvea peräkkäin vähän, edellisen kerran vielä vähemmän on ollut 2010/11. Niitä nähtiin kuitenkin 38 % reiteistä. Osasyys vähäisyyteen lienee Topinojan kaatopaikalla kiertävän laskentareitin loppuminen. Merilokkeja oli vähän, edellisen kerran vähemmän on ollut talvella 2010/11. Lajin talvikanta on ollut viime vuosina laskussa:

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&year=2025&species=MX.27759&birdAssociationArea=ML.1089>

Kesykyyhkyjä oli tämän vuosituhannen näkökulmasta paljon. Sepelkyyhkyjä näkyi kaksi, joka on tavanomaista. Laji on puuttunut kokonaan neljä kertaa viimeisen 10 vuoden aikana. Turkinkyyhkyjä näkyi kahdella reitillä yhteensä 9 yksilöä. Pöllöistä nähtiin yksi huuhkaja ja kaksi varpus- ja lehtopöllöä. Varpuspöllö on tavallisin pöllö talvilaskennassa. Kuningaskalastaja nähtiin nyt seitsemännen kerran talvilaskennassa peräti kolmen yksilön voimin. Muulloin on nähty vain yksi, mutta talvella 1975/76 niitä nähtiin peräti neljä yksilöä!

Harmaapäätikan määrät jäivät hieman viime aikojen normaalia pienemmiksi. Koko maan mittapuulla lajilla menee hyvin, mutta meillä runsastumista ei näy ainakaan joululaskennan tuloksissa. Palokärkiä nähtiin tämän vuosikymmenen mittapuulla vähän. Viimeksi vielä vähemmän on ollut talvella 2016/17.

Käpytikkoja oli vähän ja niitä on ollut viimeisen 10 vuoden aikana vain pari kertaa vähemmän. Niitä nähtiin kuitenkin 83 % reiteistä. Valkoselkätikka jäi puuttumaan, vaikka laji on havaittu viimeisen 10 talven aikana kahdeksana talvena. Pikkutikkoja nähtiin tavanomaiset neljä yksilöä.

Tilhiä tavattiin vähän, mutta samaa tasoa on ihan tyypillisesti vähämarjaisina talvina. Peukaloinen jäi hieman viime talven ennätyksestä, mutta niitä oli toki paljon. Edellisen kerran laji on jäänyt näkemättä talvella 2010/11. Punarinta sen sijaan ei ole talvilaskennassa runsastunut viimeisen runsaan 10 vuoden aikana, mutta nyt niitä nähtiin sentään hyvin, eli kuusi yksilöä.

Mustarastaita oli marjattomaksi talveksi paljon, mutta silti alle puolet parin edellinen marjatalven määristä. Räkättirastaita nähtiin vähän, mutta silti aika tavanomainen marjattoman talven määrä. Kokonaan puuttumaan laji on jäänyt vain talvina 1999/00 ja 1959/60. Laulu-, punakylki- ja kulorastasta ei tavattu lainkaan. Viimeksi näin on käynyt talvina 2023/24, 2018/19 ja 2015/16.

Hippiäisiä oli vähän. Niitä on ollut vain kerran vielä vähemmän viimeisen 10 talven aikana talvella 2018/19. Lajin talvikanta näyttää olevan tällä vuosituhanella pienempi kuin 1900-luvulla:

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&year=2025&species=MX.33954&birdAssociationAra=ML.1089>

Viiksitimali teki kaksi vuotta sitten uuden ennätyksen, nyt toista talvea peräkkäin tavallinen viime vuosien määrä. Pyrstötiaisia oli tavallista vähemmän, mutta samaa tasoa tavataan muutaman talven välein.

Hömötiaisen määrä oli viidettä kertaa alle 1 yks./10 reittikm. Kaikki ovat tapahtuneet tällä vuosikymmenellä. Laji tavattiin kuitenkin 35 % reiteistä. Töyhtötiaisella oli samanlainen tilanne, sillä lajia ollut vain tällä vuosikymmenellä aiemmin kolmena talvena alle 2 yksilöä/10 reittikm ja nyt taas. Lajin määrä maakunnassa on pudonnut alle puoleen 1960–80-luvuilta. Töyhtötiainen elää karummilla metsäalueilla kuin hömötiainen ja ehkä kalliomäkien ja karukkojen männiköt eivät ole olleet yhtä suurten muutosten kourissa kuin rehevämät metsämaat.

Kuusitiaisia oli kohtalaisen vähän. Sinitiaisia oli tavallista vähemmän ja sen kanta on hieman laskenut jo useita vuosia. Yksilömäärä on nyt lähes kolmanneksen pienempi kuin viime vuosikymmenellä. Talitiaisella muutos on samansuuntainen, mutta niistä on hävinnyt vain neljännes. Mitähän lajeille on tapahtumassa? Puukiipijöitä oli toista talvea melko paljon, enemmän on ollut viimeksi 2016/17.

Isolepinkäisiä tavattiin paljon. Närhiä oli vähän. Harakoita oli neljättä vuotta peräkkäin melko vähän. Viimeksi vähemmän on ollut talvella 2004/05. Lajin määrät tuntuvat vähentyneen niin meillä kuin koko Suomessa viimeisen 10–15 vuoden aikana. Katso:

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&species=MX.37122&year=2024&birdAssociationAra=ML.1089>

Naakkoja tavattiin tavallista vähemmän ja viimeksi vähemmän on ollut talvella 2009/10. Variksia nähtiin myös vähän, viimeksi niitä oli vähemmän talvella 2019/20. Variksia on ollut jo yli 30 vuotta hyvin samoja määriä talvilaskennoissa:

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&year=2025&species=MX.73566&birdAssociationAra=ML.1089>

Korppeja tavattiin tavanomainen määrä ja lajin kannan kasvu tuntuu pysähtyneen. Kottaraisia oli vuosi sitten ennätyksellisesti, mutta nyt tavattiin vähän. Lajille ovatkin ominaisia suuret kannanvaihtelut.

Varpusen heikot vuodet jatkuvat. Nyt neljän viimeisimmän talven keskiarvo on noin puolet 2010-luvun keskiarvosta. Lajin määrät olivat laskennoissa korkeimmillaan 1970-luvulla ja nyt tavataan alle 10 % niistä yksilömääristä. Pikkuvarpusen kannan kasvu on pysähtynyt ja niitä tavattiin vähän. Viimeksi vähemmän on ollut talvella 2009/10. Onko pikkuvarpusen alkanut taantua?

Peippoja ja järrejä oli kohtalaisen paljon, mutta kyse oli vain yhdestä ja samasta suurparvesta yhdellä reitillä. Ilman tätä parvea olisi molempia ollut vähän. Viherpeippoja oli neljännen kerran tällä vuosikymmenellä hyvin vähän. Kanta tuntuu edelleen hieman vähenevän. Ehkä tämä määrä on tämän hetken normaali? Laji on kuitenkin pysynyt kohtalaisen yleisenä, koska tavattiin 67 % reiteistä. Tiklejä oli viime vuosiin verrattuna vähän, mutta silti 2010-luvun keskimääräistä tasoa. Vihervarpusia tavataan talvisin hyvin vaihtelevia määriä. Nyt ehkä sanat ”kohtalaisen vähän” kuvaavat määrää? Urpiaisia sen sijaan oli todella vähän, vielä vähemmän on ollut vain talvella 1965/66.

Käpylintuja oli vähän. Edellisen kerran vielä vähemmän oli viisi vuotta sitten. Etenkin pikkukäpylinnun määrät vaihtelevat suuresti eri talvien välillä. Punatulkkuja oli hyvin vähän, mutta viimeksi talvina 2020/21 ja 2013/14 niitä oli vielä vähemmän. Keltasirkkuja oli hyvin vähän, sillä viimeksi vähemmän on ollut talvella 1998/99. Lajin talviset määrät tuntuvat olevan laskusuunnassa:

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&year=2025&species=MX.35146&birdAssociationArea=ML.1089>

Laskentaterveisin

Epa ja Jessica